

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXIX. De Zenonis obitu, & de Anastasii Imperatoris nuncupatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

μένον, ή περὶ γεωργίαν ἐπίθετον χωρίον κα-
βεβῆται, διὸ τὸ δημοσίον βασιλεῖς ἔμαρ-
μανός ὁ φιλόπολις, ή χαλκῆ αὐλαῖς Τείχον.
αὐτὸς δὲ τὸ πόλιν δύο βασιλεῖς ἐργάσαθ-
σοις, τῇ τε ὀικοδομίᾳ λίαν δύπλετης, η ταῖς
ἐπί λίθων τεφρανέσις ή γύδιανέσις κενο-
μηνέας ὥστε δύο μεθόρον μέσον τῶν δύο
βασιλέων τοών, τελεργάτην σιασῆται, κιού-
σι γέτης χαλκέυη μάλα κομψώς ποτη-
μένον. Εἰ τὰς μὲν βασιλεῖς κατελήφαμεν
σοις, μὲν τὸ προστοξείας ἐπλέψαντα τὸ περίων
διοργίας φερότας, τοὺς ἐπιπροκοντά τιθων
πρέσβατος συγκεμένων δύον τὴν ὄικοδομίαν
ἔχονταν ἐπούμων. ἐπτῷ γε γερμηνῶν
ἡ παθημάτων ἑναγάθος τὸν ὄικοδομίαν εὖ-
ζανε, καὶ δενέες κόσμον ταῦταις προσεβέντος.
πέρι τοῦ τελευτῆς ζήνων θεοῦ τοῦ διαβόβησεν
αὐτούς.

Κεφ. κθ.

Περὶ τῆς τελευτῆς ζήνων θεοῦ τοῦ διαβόβησεν
αὐτούς.

ΤΟῦ ζήνων θεοῦ τοῖνυν ἀπαιδότελευτή-
τον οὐτοῦ ἐπιλύσιας νόσῳ μὲν ἔβδομον καὶ
δέκατον ἔτος τὸν δέκατον βασιλείας, πλήττε μὲν
λογίνος ὁ τετάτη ἀδελφὸς ἐς μέσα συνάμεως
προσκεχωρηκὼς, τὴν βασιλείαν ἑαυτὸν φέρει-
σαν δύον τῶν δοκιμέων ἔτυχεν. ή γὰρ δε-
δοῦν, ἀναστιώτον σέφανον τοῦ Λεόντιου,
ἀπωμένηκον ἐς γερεσίαν, ἐν δὲ τῇ λεῖομένῃ τῶν
σιλενίας εἰναὶ χολὴ καταλεγομένωι εἰσορεῖσθαι
τὸν δισάπτον, μὲν τὸν δεχόντης διοκλητίαν
βασιλείας ἐς τὴν ζήνων θεοῦ τελευτὴν ή τὴν αὐ-
τοριτονίαν αἴσαστις, ἐπι διελθεῖν ἐπίλα καὶ δια-
κοσιαὶ ἀπὸ τοῦ αὐγγετοῦ μοιαρχίας, ἐπι δύο
καὶ λ., ἐπενθαπτια πρὸς μητρὶν ἐπίλα ἀπὸ τοῦ
ταλεξάνθρωπον μακεδόνος δοχῆς, ἐπι δύο
καὶ πεντάκοιλα καὶ διακόσια, ὅμοιως πρὸς μητρὶν
ἐπίλα. ἐπὶ δὲ τῶν ρωμαϊκῶν καὶ ρωμύλων βασι-
λέων, ἐπι δύο καὶ τετράκοντα καὶ χίλια καὶ πρὸς
γεννῆτας ἐπίλα ἀπὸ τοῦ αἴλωτεως τροίας, ἐπι
εἴκοσι ὄγδοον κοντά, καὶ εἴκαστα καὶ χίλια,
πρὸς μητρὶν ἐπίλα. Εἶτε ὁ αἴσαστος παλεύσια
τητέπιδαινον ἔχων, δυρράχιον μὲν προστηγό-
ρευτον. τὴν τε ζήνων θεοῦ βασιλείαν ή γαμεῖν
τελευτὴς ζήνων θεοῦ τὸν δριάδην εἰσιτείσθαι.
καὶ πενταμένησιν ζήνων θεοῦ ἀδελφὸν, τὸν δύ-
μαρίσεις δερχὸν διέποντα, ὃν πήγε μάνα τῷ
εἰ τῷ αὐλῇ οὐξεων οἱ πρόσθιν εἰπάλεν,

CAP. XXIX.
De Zenonis obitu, & de Anastasi Imperatoris
nuncupatione.

CETERUM cum Zeno post septi-
mum decimum Imperii sui annum
ex comitiali morbo absque liberis de-
cessisset, Longinus quidem ejus frater,
qui ad magnam potentiam pervenerat,
in spem venit se Imperium facile occu-
paturum esse. Sed tamen voti sui haud
quaquam compos factus est. Etenim
Ariadne coronam imposuit Anastasio,
qui nondum in Senatorium ordinem
allectus, in silentiariorum schola adhuc
militabat. Porro Eustathius scribit, ab
exordio Imperii Diocletiani ad Ze-
nonis obitum & nuncupationem An-
astasii, annos fluxisse septem supra
ducentos: à principatu autem Au-
gusti, annos quingentos triginta
duos ac præterea menses septem: ab
Alexandri autem Macedonis re-
gno octingentos & triginta duos si-
miliiter cum mensibus septem: à Ro-
manorum & Romuli regno, mille &
quinquaginta duos, ac præterea
menses septem: à Trojæ denique ex-
pugnatione, annos mille sexcentos
& octoginta sex, cum mensibus se-
ptem. Hic Anastasius ortus ex ur-
be Epidamno, quæ nunc Dyrrachi-
um dicitur, Imperium simul &
uxorem Zenonis Ariadnem acce-
pit. Ac primū quidem Longi-
num Zenonis fratrem, qui Magi-
stri dignitatem gerebat, quem antiqui
Præfectum officiorum palati appella-

Y 3

bant, in patriam amandavit. Multi A
item aliis Isauris, qui idab ipso petie-
rant, ad suos redeundi copiam fecit.

ανὰ τὴν ἐνεγκαμένην ἐκπέμπει ἄτα δι-
καὶ πολλὰς ἑτέρας ἴστωρες, τέτοιο δὲ
αἱσθανταις.

CAP. XXX.

*De Anastasio Imperatore: & quomodo, cum
ille nihil in Ecclesiastico statu innovari sine-
ret, totius orbis Ecclesia innumeris pertur-
bationibus repleta sunt, multique Episcopi
eas ob causam expulsi.*

Dem porro Anastasius, utpote pacis
studiofissimus, nihil omnino innovari
voluit, præcipue verò in Ecclesiæ statu;
modisque omnibus elaboravit, ut
& sanctissimæ Ecclesiæ absque ulla per-
turbatione remanerent, & cuncti, qui
ipsius Imperio parebant, altissima pace
fruerentur, omni rixa & contentione,
tum ab Ecclesiæ statu, tum à rebus pu-
blicis procul amanda. Et Chalcedonensis
quidem Synodus iis temporibus,
nec palam prædicabatur in sanctissimis
Ecclesiis, nec omnino rejiciebatur.
Singuli enim earum præsides, prout
ipsis visum fuerat, agebant. Et non
nulli quidem eorum, cunctaque in illo
Concilio exposita fuerant, pertinacissime
defendebant. Nec in ejus decre-
tis vel unam syllabam remittere, ac ne
unius quidem litteræ mutationem ad-
mittere sustinebant: sed magnacum fi-
ducia recedebant ab iis, qui decretalil-
lii Concilii minime susciperent, nec
illis communicare ullo modo sustine-
bant. Alii verò, Chalcedonensem
Synodum ejusque decreta non modò
non suscipiebant; verum etiam illam u-
nā cum Leonis Epistola sub anatheme
damnabant. Alii Zenonis He-
notico mordicus inhærebant: idque
tametsi inter se dissiderent de una aut
de duabus naturis: hi quidem compo-
sitione Imperialium litterarum dece-
pti: Illi verò paci & concordia magis
studentes. Adeo ut totius orbis Ec-
clesiæ in varias factiones divisa essent,
ac ne Antistites quidem sibi mutuo
communicarent. Hinc multa dissiden-
tia in Orientis & in Occidentis parti-
bus, & per Africam extiterunt, cum nec
Orientales Episcopi Occidentalibus &
Afris sociarentur, nec isti vicissim co-
rent cum Orientalibus. Quin
etiam ad majorem absurditatem
res progressa est. Nam nec Ori-
entales antistites inter se ipsi commu-
nicabant: nec Occidentales item, nec
Afri inter semetipsos communionem
fovebant, ne dum cum peregrinis &

ΚΕΦ. Λ'.

περὶ ἀναστασίου τὸ βασιλίως, καὶ ὃς διὰ τὸ μὲν βατιλεῖον
καινοτομεῖ τὸ περὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κατάστη-
ματιν ταραχῶν αἱ ἀνὰ τὴν ἐκκαμένην ἐκκλησια-
τικὴν πολλοὶ τε τῷ σπουδαῖον διὰ τὸ τέλος ἤδη
θεαταί.

ΟΥτος δὲ ἀναστάσιος εἰπεναιός τις οὐ-
δὲν κανεγεγένεται παῖς τοῦ ιησούς, οὐδὲ
αφερέντι τὸν περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κα-
στον. καὶ διὰ παντὸς οὐτερέπτη, τάς τε αὐχ-
βάτας ἐκκλησιαστικὴν αἰσθέχεται, μένται, ἀπα-
τούπηκον βαθείας γαλήνης δυτολαμένη, πα-
σης ἔριδος τοῦ φιλονεκίας ἐπὶ τῶν ἐκκλη-
σικῶν τε καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ὅπε-
ρων γνωμένων. οὐ μὲν γάρ καλχοδόνιοι
δέ τοις ανάτετας τὰς χρέωνται, εἰτε αναφανο-
ύεταις ἀγωνίαταις ἐκκλησιαστικὴν ἐκηρύξειν
εἴτε μὲν ἐπὶ πάντων ἀπεκριύθετο. ἐκαζεῖ
τῶν προσεδρούλων οὓς εἶχον νομίσεως, δι-
περθέντο. καὶ ἔνοι αὐτὸν τῷ ἐκτεθεμένῳ
ἀντῆ μάλα γλυκυκός αὐλέγοντο, καὶ περ
εδειμίαν ἐκειδόσσαν συλλαβεῖν τῷ σελην-
τῶν παρ' αὐτῆς. εἴ μὲν γεράμιμος εὐ-
λαγεῖται παρεδέχονται. ἀλλα καὶ μεταπολι-
τευπηδῶν τῆς παρροπίας, καὶ κοινωνῶν πα-
τελῶν δικηνεῖχον τοῖς μὴ δεχομένοις παρ'
αὐτῆς τὰς ἐκπέμψαται, ἐτεροιδέ, εἴ μόνον
ἐδέχοιτο τὴν εἰς καλχοδόνιον συνέδον, καὶ τοῦ
παρ' αὐτῆς σελεθέντας ἀλλα καὶ ανατιμα-
πασίειται οὐτε τοῦ λέοντος τοῦ Κυνού
ἀλλοι τοῖς εὐώνιοις γίνονται. εὐχετέοτο, καὶ
ταῦτα περὶς αἰλούλας διερρώγητε τῇ τε μηδ
καὶ ταῖς δύο Φύσεσιν οἷμεν, τῇ σωδητῇ
τῷ γεραμάτων κλαπέντες οἴτη, καὶ περ
τὸ εἰεικιστεργον μᾶλλον δυοκλινάντες οὐ
πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς εἰδίας δυοκλινά-
μοισις, καὶ μηδὲ κοινωνῶν αἰλούλων τοῖς
προσεδρούλωντας. ἐκτεθεν πλεῖστα τριμα-
κατάτετλεύων, ανάτετας ἐπεστειλαμένη καὶ
κατάτετλεύων ἐτύγχανον οὐτα. εἴτε τῷ σε-
ληνοῦ ἐπιχότων τοῖς ἐπεσείοις οὐ τοῖς λίβετο
προνομοδήμων, εἴτε αὐτάτων τοῖς ἐώσις τοῖς
μετίσονται αἰτομίαν προσέηδον. εὐδέ γαρ σφίσι
αὐτοῖς κοινωνῶν οἱ τῆς ἐώσις προσέρροις
δέ μηδὲ οἱ τῆς βαρεώπης ή τῆς λιβύης τοῖς προ-
νομοδήμοις, μήτι γε δὴ καὶ ταύτοις